

iPure^{CZ}

Hodinky, kam se podíváš | Google **Keep** | Přejít na **M1**
Reálně? **BeReal!** | Nástrahy **betatestování**

iPure.cz 245/2022, šestý ročník | **Šéfredaktor a zakladatel:** Filip Brož

Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Jan Netolička, Karel Boháček, Martin Adámek, Jakub Michlovský, Jakub Dressler

Editor: Marek Nepožitek | **Grafická úprava a sazba:** Cinemax, s.r.o., www.cinemax.cz

iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

Nový Air je za dveřmi

Editorial ■ Filip Brož

Je to tady! Nový MacBook Air s čipem M2 se již zítra bude vyhřívat na mém stole. Slovo „vyhřívat“ berte s rezervou. Modrá barva sice možná chytá nějaké to opálení, ale uvnitř je vše studené jak psí čumák.

M2 je výkonnostně úžasný stroj, který jedna dvě strčí mnoho svých kolegů do kapsy. Osobně jsem jím nahradil původní 14" MacBook Pro. Důvodem byla především hmotnost. Snažím se ušetřit každý gram a zároveň mi Air bohatě dostačuje, a to i na Final Cut Pro a občasné střihání videí.

Myslím si, že konkurence by se měla obávat. Tenhle stroj se opravdu povedl. Při psaní těchto řádků ho sice ještě nemám, ale první testy a zahraniční recenze slibují, že za pár hodin budu mít úsměv na tváři. A co vy? Budete upgradovat?

Jako vždy vám přeji za celou redakci inspirativní čtení.

1.

Hodinky

všude, kam se podíváš

Magazín ■ Marek Hajn

Máme tu další téma, které není úplně „Apple“, ale částečně se ho dotýká. Podíváme se společně do světa hodinek. Chytrých i obyčejných. Pokusíme se odbourat různé předsudky. Podíváme se trochu do historie hodinářského průmyslu, proč jsou klasické hodinky stále na výsluní, a řekneme si, jak jsme se dostali tam, kde dnes jsme, a pro koho je lepší volba Apple Watch, Garmin nebo něco jiného. Bude to delší, ale bude to stát za to.

Je tu nějaký další nadšenec do hodinek? Ruce nahoru prosím. Uf, vás je. Ale asi jsme se nepochopili. Nemyslel jsem vás, co máte rádi svoje Apple Watch. Myslel jsem ty z vás, kteří i vedle svých Apple Watch nebo jiných chytrých hodinek, které jsou jen kusem elektroniky, ocení i klasické hodinky. Nechci říkat hloupé, nebo „nechytré“, prostě obyčejné ručičkové hodinky, mechanické, automaty, Quartz nebo klidně i digitálky. Proč se ptám? Hodinky jsou moje vášně, koníček, zábava. Je to něco k čemu tak nějak utíkám od každodenního shonu. A rád si o nich povídám. S každým. ☺

Dva týdny zpátky mi psal Filip, jestli bych nechtěl napsat nějaké srovnání hodinek. Apple Watch, Garmin, Samsung a podobně. Mám s tím podle něj nějakou hlubší zkušenost či co. Pokud čtete iPure delší dobu, tak jistě víte, že toto je téma, kterému jsem se v minulosti již věnoval, když jsem zkoušel různé hodinky s operačním systémem Wear OS a následně jsem začal používat Garmin. No a náhoda a konstelace hvězd tomu teď tak nějak nahrály, takže jsem si s myšlenkou dalšího článku na toto téma začal pohrávat. Jenže, co čert nechtěl...

Pár týdnů zpět jsem s Honzou Březinou nahrával **podcast iPure věnovaný právě hodinkám**. Povídali jsme si o tom, co pro nás chytré hodinky znamenají, jak je používáme a proč a nakonec nám těch

20 minut ani nestačilo a povídali bychom mnohem déle. Nedávno jsme s Honzou Pražákem a Davidem Podzimkem nahrávali další díl našeho **bitter podcastu** a věnovali jsme se opět hodinkám Garmin a dalším. Tuhle jsem seděl „na kafi“ s Petrem Márou a řešili jsme, mimo jiné, i hodinky, double wrist a tak vůbec.

Čeká nás za pár měsíců nový watchOS. Garmin kromě nových generací hodinek letos přidává nové funkce i do těch starších. Když k tomu připočtu to, že od začátku roku se mi na levém zápěstí otočily čtyři různé chytré hodinky a na pravém bezpočet klasických, které delší dobu sbírám, tak tu mám námět ne na článek, ale kratší seriál o hodinkách – chytrých, obyčejných, ošklivých, hezkých. A o tom, jak s nimi žít. Seriály mám rád, mám tak více prostoru vyspat své myšlenky na papír a podělit se o zkušenosti, které by pro někoho z vás mohly být zajímavé. Tak jdeme na to a jako vždy v mém případě, to vezmeme trochu oklikou. ☺

CO JE DOUBLE WRIST?

Nejprve ale vymeteme toho kostlivce ze skříně, ok? Věřím, že spousta z vás se u předchozího odstavce na chvíli zarazila. „Počkej, jak chytré hodinky na levém a obyčejné na pravém zápěstí?“ Ano. Často, nebo spíš většinu času mimo domov, nosím

dvoje hodinky. Na levém zápěstí chytré, z mnoha různých důvodů, proč všichni nosíme chytré hodinky. Na pravém pak obyčejné hodinky. Ty obyčejné vnímám spíše jako doplněk, šperk, ozdobu, je asi jedno, jak tomu budeme říkat. Berte to tak, že někdo nosí na zápěstí třeba ocelový nebo titanový náramek. Jiný zase pletené nebo kožené náramky. Každý z nějakého důvodu, pro každého takové doplňky mají jiný význam. Někdo nenosí nic, ani hodinky, protože na ruce prostě nic nesnese. I to chápu. Já nosím druhé hodinky. Nebo první, pokud ty chytré přestaneme vnímat jako hodinky, protože to hodinky vlastně už nejsou. K tomu se dostanu později.

Obyčejné hodinky nosím, protože je mám rád, líbí se mi a dělají mi radost. A také je sbírám. Ať už to jsou G-Shock, kterých mám aktuálně přes padesát kusů (zhruba 8 jich nosím, ostatní jsou uložené v krabičkách) nebo automaty Seiko. SKX, Seiko 5, Prospex, želvy. Pokud vám to něco říká, asi i pochopíte vztah k takovým hodinkám. Pokud ne, nevadí. Berte to tak, že ten kus ruční práce, mechanický strojek, ruční natahování, péče o hodinky mě prostě baví. Pokud vás zajímá, jaké kousky mám, mrkněte na můj Instagram [@marek_hajn](#).

Zabere to samozřejmě i čas, protože prostě nemůžete jen tak přijít do obchodu a koupit hodinky. Musíte vědět, co kupujete a proč. Takže strávíte hodiny

a hodiny hledáním na internetu, čtením knih, pročítáním diskusí a podobně, abyste pochopili, do jakého světa jste se to vydali. A to mě prostě baví. Nejen u těch dvou značek, které sbírám, ale i historie a příběh jiných i konkrétních modelů, které se proslavily na zápěstích známých osobností – herců, sportovců automobilových závodníků a dalších.

U obou zmiňovaných značek mě baví, jak jejich historie a příběh, tak i současné směřování, limitované edice, spolupráce s jinými značkami mimo obor (**Seiko limitka s Brianem May z Queen je prostě srdcovka**). Prostě mi sedly, a proto se zaměřuji jen na ně a nekupuji cokoli, co mi přijde pod ruku a u čeho mám pocit, že bych na tom mohl časem vydělat. To je špatný přístup.

ALE PROČ?

Přínosy chytrých hodinek si rozebírat nemusíme, ne? Je jedno, jestli máte na ruce Apple Watch, Garmin nebo něco jiného. Těch důvodů a výhod plynoucích z používání takového zařízení je spousta a každý to máme trochu jinak. Byl bych rád, kdybychom se ale shodli na tom, že nejde o hodinky. To, že ukazují čas, z nich nutně nedělá hodinky, protože to je v podstatě až ta poslední funkce v řadě, o kterou nám jde. Apple Watch považuji za prodlouženou ruku iPhoneu a osobní počítač zmenšený na zápěstí. Poslední generace

hodinek od Samsungu představuje v podstatě to samé. Garmin, Suunto, Coros – to jsou pro mě sportovní zařízení s doplňkovými chytrými funkcemi. Umí toho spoustu, ale proto, že se nosí na zápěstí, bychom jim neměli říkat hodinky.

A co si budeme povídat. Žádné z těchto zařízení objektivně nemůžeme považovat za módní doplněk. Ač se výrobci opravdu snaží, tak fakt ne. A spolupráce Apple a Hermès to taky neřeší. Když to zaženu do extrému, a vím, že je to nepopulární názor, tak Apple Watch jsou ošklivé, Samsung a nově hodinky od Google jakbysmet a Garminy a další podobná sportovní zařízení vypadají dost „humpolácky“, rozhodně ne elegantně.

Už jsme si na to sice tak nějak zvykli, ale Apple Watch na pánské ruce k obleku vypadají prostě divně.

Obyčejnými hodinkami člověk něco vyjadřuje. Chytrými hodinkami moc ne. Stojím si za názorem, že jsou společenské události, kdy bychom měli ty chytré ze zápěstí sundat.

Tečka. Obyčejnými hodinkami člověk něco vyjadřuje. Chytrými hodinkami moc ne. Pořád si stojím za názorem, že jsou společenské události, kdy bychom měli chytré zařízení ze zápěstí sundat a místo něj si vzít pěkné obyčejné hodinky. A vězte, že nemusíte mít nutně Rolex, Hublot, Patek Philippe a podobně. **Pěkné a dobře udělané hodinky pořídíte za zlomek ceny těchto.** A nebudete na ně čekat měsíce.

Myšlenka double wrist je stará jak chytré hodinky samy. 😊 Není to něco, co bych snad vymyslel já. Když více proniknete do světa obyčejných hodinek, zjistíte, že je opravdu hodně lidí, kteří chtějí to nejlepší z obou světů. Funkce a data poskytované chytrými zařízeními. Eleganci a styl, které nabídnou jen klasické hodinky. Někteří to praktikují tak, že je střídají na jednom zápěstí podle nálady. Pak ale přicházejí o data a funkce v době, kdy ty chytré leží v šuplíku. A vězte, že to FOMO (fear of missing out) je tady vážně silné. Jiní to pak dělají tak, že nosí oboje hodinky zároveň. A mě opravdu překvapilo, kolik takových lidí je. Takže pokud jste nad tímhle stylem nošení hodinek přemýšleli, ale připadalo vám, že budete vypadat jako blázní, tak nebudete. Za prvé v tom nejste sami a za druhé jde o to, co se líbí vám, a ne, co si bude myslet okolí nebo, nedej bože, cizí lidé. Pokud má někdo problém s tím, že mám

na každém zápěstí jiné hodinky, je to jen a jen jeho problém. Rozhodně ne můj.

A CO TAKHLE NĚCO MEZI?

„Ok, vždyť ale existují chytré hodinky, které vypadají jako klasické,“ si možná říkáte. A máte samozřejmě pravdu. Nemusím chodit daleko, zrovna zmiňované G-Shock můžete pořídit s chytrými funkcemi a dokonce i s Wear OS. Model s Wear OS hodíme do koše rovnou. Zprvč používá starou verzi systému, která byla, přiznejme si, příšerná. A pak tyto hodinky mají vzhledově blízko ke Garmin nebo Suunto, takže to nic neřeší. Pak je zde **řada Move**. Dva modely, které vypadají jako klasické „square“ nebo kulaté G-Shock, a navrch přidávají možnost spojení s telefonem, měření sportovních aktivit, kroků, notifikace z telefonu a podobně. Nicméně chybí měření tepu a dalších vitálních funkcí, které Apple Watch nebo Garmin běžně nabízí, a tak jsou tyhle G-Shock takové polovičaté.

Asi nejzajímavějším počinem v této kategorii jsou **Whitings ScanWatch**. Vypadají jako klasické hodinky, ale mají malý displej LCD a umí měřit, na co si vzpomenete. Od srdečního tepu, přes EKG, oxysličení krve až po spánkové fáze. Jenže to jsou jen chytré hodinky, nebo zařízení, které se snaží tvářit jako obyčejné hodinky, ale moc jim to nejde. Pořád je to zařízení nacpané elektronikou, kterému chybí duše. To, že mají ručičky, z nich obyčejné hodinky nedělá. Možná si říkáte, že mi asi ruplo v kouli, co to melu a že si vlastně odporuju. A uznávám, že to tak vypadá. Jenže obyčejné hodinky, to je prostě něco víc než jen ciferník a ručičky. Pokud máte čas, doporučuji přečíst si něco o **nástupu technologie Quartz**, krizi švýcarského hodinářského průmyslu a návratu mechanických hodinek na výsluní v posledních zhruba 30 letech. Pomůže vám to dokreslit ten obrázek, který tu maluji.

Pozn.: LINKUJI HLAVNĚ ČESKÉ ZDROJE, POKUD ALE UMÍTE ANGLICKY, TAK **HODINKEE** NEBO **WORN & WOUND** MAJÍ TYTO HISTORICKÉ UDÁLOSTI VELMI PĚKNĚ POPSANÉ.

Takže buď tak či tak. Ale rozhodně ne něco mezi. OK? A kam dál? Zpět na začátek. Už jsem psal, že od ledna do teď se mi na ruce otočily Apple Watch, Samsung Galaxy Watch 4 Classic, Garmin fenix 7, Garmin Forerunner 745, Garmin epix Gen 2 a i ty polochytré G-Shock. A tak se na ně v dalších částech podíváme podrobněji, srovnáme si je a řekneme si, pro koho jsou. Poslední dobou se často setkávám s názorem: „Já bych fakt rád vyzkoušel něco jiného, ale nevím, jak z toho ekosystému Apple utéct.“ A přitom zrovna v případě hodinek je to celkem jednoduché. Neříkám, že budete používat Samsungy, to nedává smysl, ale... jsou tu i jiné možnosti.

Google Keep

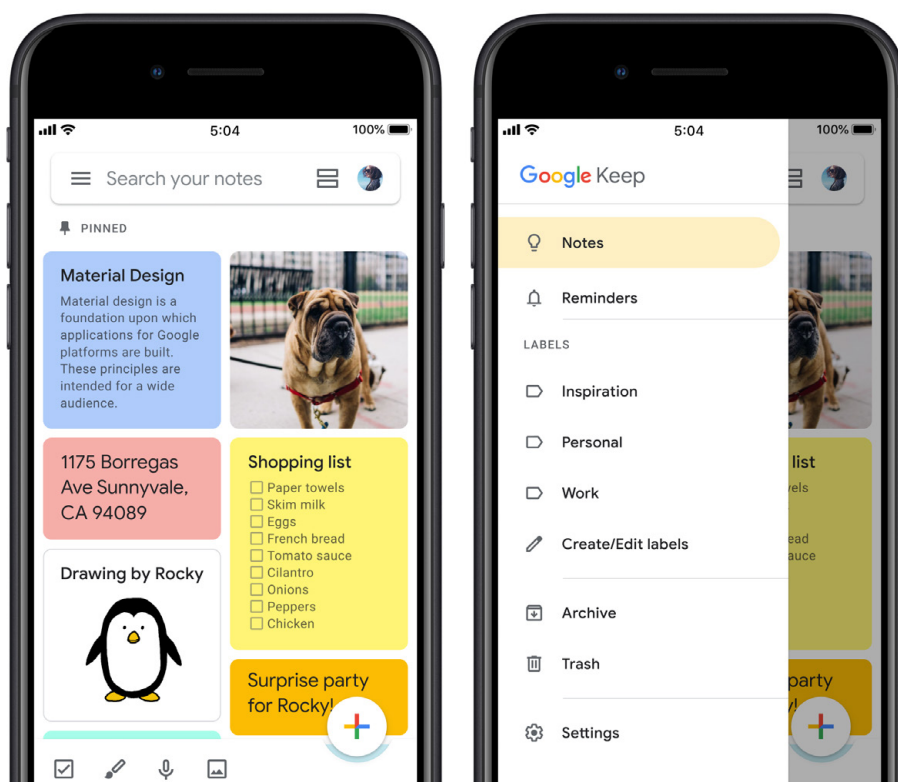
Jednoduché poznámky pro všechny platformy

Recenze ■ Filip Brož

Před rokem by mě rozhodně nenapadlo, že budu psát recenzi a svůj pohled na nějakou službu či aplikaci ryze od Google. Nikdy jsem nebyl příznivcem jejich aplikací a tohle je jedna z mála výjimek. Dva měsíce zpět jsem začal po mnoha a mnoha letech plně pracovat ve Windows. Samozřejmě v kombinaci se zařízeními Apple. Potřeboval jsem nějakou aplikaci na poznámky, kterou mohu snadno a rychle používat všude. Výsledkem mého hledání je Google Keep.

Tahle aplikace je doslova stará jako Jeruzalém, který jsem shodou okolností minulý týden navštívil. Google Keep spatřil světlo světa již v roce 2013 a svou oblibu si našel především ve světě Androidů. Postupně přišly verze pro Apple. Největší výhodou této jednoduché aplikace je fakt, že funguje plně ve webovém prohlížeči. Ke svým datům se tak dostanete odkudkoliv a to byla má podmínka číslo jedna.

PROSTĚ ÚKOLY

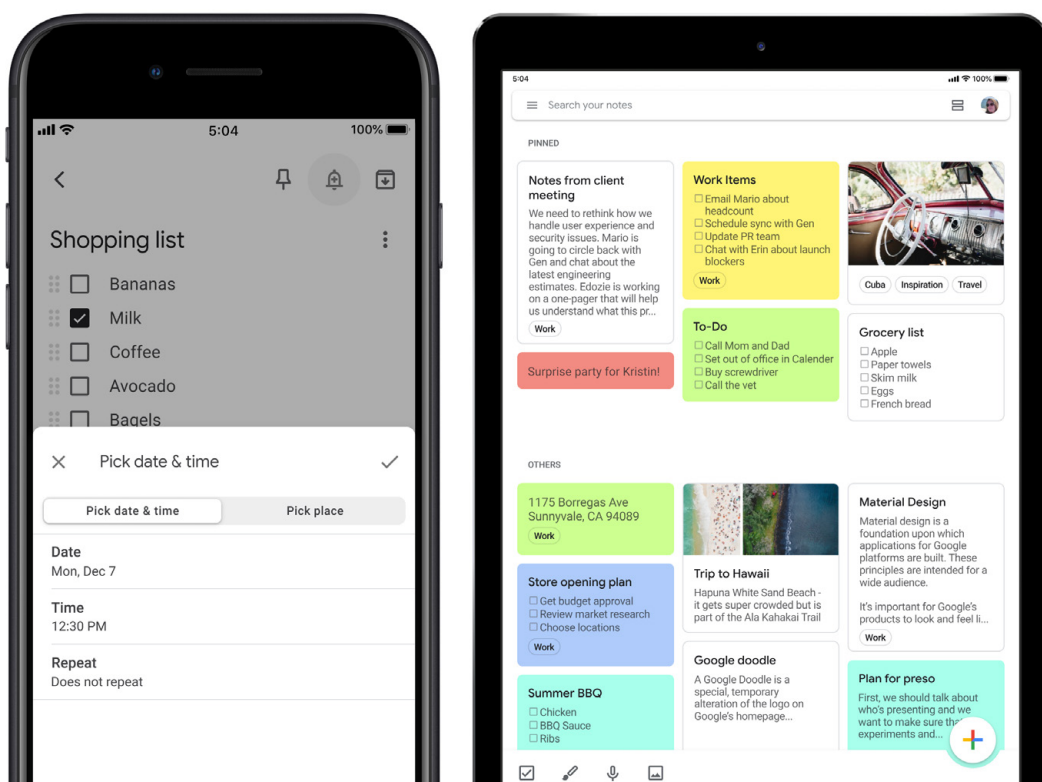
Potřeboval jsem jednoduchou aplikaci, kam si mohu psát zcela jednoduché úkoly – udělat, připravit... Nic těžkého. Samozřejmě i nadále používám Poznámky od Applu a aplikaci Obsidian, avšak v kombinaci s Windows a firemní politikou jsem potřeboval něco jiného. Google Keep mi

vyšel jako nejjednodušší volba. Stačí vám jen účet u Google, díky kterému máte vše synchronizované a na jednom místě.

Google Keep vypadá jako jedna velká nástěnka. Vytvoříte si novou poznámku, přidáte nějakou barvu či tematický obrázek, a můžete se pustit do psaní. Na výběr je vše, co budete potřebovat – formátování textu, odrážky, checklist, můžete kreslit, psát, přidat obrázek nebo dokonce hlasový záznam.

Samozřejmě i nadále používám Poznámky od Applu a aplikaci Obsidian, avšak v kombinaci s Windows a firemní politikou jsem potřeboval něco jiného.

Jednotlivé poznámky si pak můžete libovolně řadit a dle zařízení s nimi i hýbat pomocí drag and drop jako na reálné nástěnce. Líbí se mi, že zde funguje i vyhledávání či snadné připomínky. Nástěnky pak mohou i archivovat pro pozdější použití. Velmi dobře vypadá aplikace na velkém displeji, tedy například na 12,9" iPadu Pro.

Velkou devízou Google Keep je fakt, že všude vypadá a chová se stejně. Je jedno, zda ho zapnu na iPhone, iPadu, Windows, či na jiném zařízení. Všude je stejný, a to včetně všech funkcí. Samotná synchronizace je opravdu rychlá a efektivní. Mým cílem je to, abych na nic nezapomněl, a to plní Google Keep dokonale.

VŠE SYNCHRONIZOVANÉ

Nepotřebuji kanón, ani nic sofistikovaného. Líbí se mi, že v rámci prohlížeče mohu mít

Google Keep stále na očích, odejít na poradu s iPhone, udělat si poznámky, a když se vrátím ke stolu, vše už vidím i na Windows. Funguje to opravdu dobře.

V rámci Nastavení si pak mohou aplikaci ještě více personalizovat. Nechybí ani sdílení, takže mohou některé nástěnky či poznámky sdílet s kolegy. Google Keep je zcela zdarma, takže nevidím jediný důvod, proč ho nevyzkoušet.

Alternativou by samozřejmě mohly být některé multiplatformní aplikace, ale opět by to znamenalo nějaké předplatné či stahování dalších aplikací. Pokud používáte více platform a jste omezeni i nějakou „firemní kulturou“ či pravidly, Google Keep je jasná volba.

Máte nějaké další tipy na jednoduché aplikace, které fungují obdobným způsobem? Napište nám!

The background of the page is a close-up photograph of a laptop. The top half shows the dark screen, and the bottom half shows the silver-colored body and keyboard area. The text is overlaid on this background.

Jaký je přechod na **M1 ze dne na den?**

Magazín ■ Michal Rada

V (ne)instalaci betaverzí jsem již popsal, jak jsem během dvou dnů musel přejít kompletně na procesory Silicon, na iPadu i Macu. Původně jsem v tom neviděl nic jiného, než hromadu útrap. Jak je mi po pár týdnech? Co na M1 říká nováček odkojený na PowerPC a Intelch? A má to pro mě i nějaké nevýhody?

Začaly nám prázdniny, a tak máme víc času i na odlehčená témata. I když zrovna tohle pro mě teď odlehčením moc není, vlastně nebylo. Jak jsem už psal, musel jsem ze dne na den přejít na Macu z Intelu na M1 a to s sebou přineslo spoustu postřehů.

PROČ TAK ODLIŠNÉ?

Technicky jde o zcela jiné platformy. Přestože na první pohled moc změn nenajdete, protože všechny aplikace a celý systém vypadají stejně, pod kapotou je to zcela něco jiného. Technologie Intel x64 sice na úrovni procesoru umí multitasking, ale defacto na něj nikdy takhle procesory nebyly stavěné. Díky obrovskému výkonu a rychlosti zpracování instrukcí si toho ale ani nevšimnete. Procesory Apple Silicon jsou oproti tomu postavené na platformě ARM, která je pokračovatelkou dost profláklé platformy RISC.

Procesory ARM jsou, lidsky řečeno, jednodušší, a proto dokážou být nesrovnatelně rychlejší, zvládnou víc instrukcí za daný čas a mají oproti klasickým procesorům Intel takřka směšnou spotřebu energie. Jenomže právě jejich jednoduchost je zároveň tím největším problémem pro tvůrce operačních systémů. Jejich systémy totiž musejí dělat více práce. Protože procesory ARM mají méně instrukcí, tak spoustu práce za procesor musí dělat sám

systém. Ten tak musí být složitější a popravdě řečeno také odladěnější.

Dosud byly procesory ARM doménou mobilních zařízení, a to právě proto, že i operační systémy pro mobilní zařízení mohou být konstruovány s méně systémovými funkcemi, než ty desktopové. Nikdo z nás si nedokáže představit tu horu práce, kterou dalo vývojářům od Apple předělat nejlubší komponenty systému macOS tak, aby fungovaly na platformě ARM. Výsledkem je ale naprostá bomba. Plně desktopové funkce na úsporné mobilní platformě, to vše navíc s minimálními nároky na paměť.

Problémem platformy ARM je ale grafika. Zde i Apple musel leccos totálně překopat a rozmyslet úplně jinak, než byl zvyklý doposud. Proto jsou mimo chodem takové rozdíly v procesorech ARM s grafickými jádry a se společnými jádry. A proto vymyslel Apple tzv. Media Engine, což vlastně není nic jiného než další souběžně běžící malý operační systém řešící pouze mediální úkoly. A to zase posunulo ARM respektive Apple Silicon na naprosto jinou úroveň.

DOPoledNE X64 A ODPoledNE ARM

Ale dost nudných technických informací. Jak už jsem dříve psal, situace s testováním macOS 13 mě donutila okamžitě přejít na M1 na novém MacBooku Air. A když říkám okamžitě, tak tím myslím okamžitě.

Můj starší MacBook Air s Intelem byl totiž už několik hodin jen hezkým a drahým těžítkem (mimočodem, později jsem na něj vrátil macOS 12 a předal ho nastávajícímu manželovi sestřenice, který po MacBooku vždycky toužil, takže recyklaci bylo učiněno zadost).

Situace je následující: na stole mám nefunkční MacBook s Intelem, na kterém funguje vlastně jen Transfer Mode a nic víc a vedle krásný, ale na první pohled naprosto shodný MacBook Air s M1. Kdo si už nevzpomíná, jen drobně natuknu, že nevidím, takže prvním problémem bylo vůbec to, jak od sebe jednotlivé notebooky rozeznám. Manželka mi sehnala stříbrný, protože se jí víc líbil, ale to mě bylo celkem na prd. Musel jsem si dávat opravdu pozor. No, naštěstí jeden fungoval a druhý ne, tak to docela poznat šlo.

Instalace a rozběhnutí systému na novém MacBooku mi trvala noc a kousek, koho zajímá proč, přečtěte si můj článek o neinstalování betaverzí. Nicméně po instalaci a pár problémech s tradičně nefunkční Time Machine, jsem měl krásný nový stroj a na něm vůbec nic. Hned jsem se logicky pustil do instalace, nastavování a všech těch kravin kolem. Já to měl o to složitější, protože v macOS 13 někdo zřejmě pod vlivem nějakého halucinogenního prostředku usoudil, že bude fakt strašně suprový nápad vzít nastavení

z iPadOS a předělat ho do Macu, takže se z nastavování v nové aplikaci Nastavení systému stala pro uživatele hotová noční můra. Ale dal jsem to.

BEZ OKEN JSEM ÚPLNĚ V TROUBĚ

Ke své práci dost nutně potřebuji systém Windows, takže na mém MacBooku pořád běžely Parallels a v nich alespoň jeden virtuální stroj se systémem od Microsoftu. Hodně práce dělám přímo v prohlížeči, a i když vidícímu uživateli se to nemusí zdát, práce v Safari je prostě o několik desetiletí pozadu než s odečítačem ve Windows. No jo, jenže samozřejmě na betaverzi macOS 13 nejde inicializovat nový virtuální počítač s Windows 11 ARM a můj starší z Intelu mi byl pochopitelně k ničemu. Co s tím? Než se to vyřeší, byl jsem prostě bez Windows.

Přiznám se, že i když jsem se dříve snažil co nejvíc práce dělat v macOS, Windows jsem prostě díky pohodlnějšímu a rychlejšímu ovládání na některé úkoly používal. A najednou jsem je neměl. Znamenalo to pro mě se rychle přepnout z Windows na Mac a třeba stran prohlížeče místo jednoho začít současně používat hned tři: Safari, Chrome a iCab, protože každý mi v něčem vyhovuje a mám-li být aspoň produktivní, tak si jen se Safari prostě nevystačím. A tak jsem byl najednou nucen pracovat v Google Sheets s obrovskými tabulkami v macOS

a to ještě s dvacet let starým odečítačem VoiceOver, no prostě paráda. Naštěstí se celá tahle příhoda stala ve čtvrtek, a tak jsem měl pátek a celý víkend na přechod. V pondělí ráno pracovní schůzka na Magistrátu a na ní jsem musel alespoň předstírat, že mám všechno pod kontrolou.

JAKÉ TO TEDY JE NA M1?

Jsou věci, ze kterých jsem naprosto nadšený. Kupříkladu skoro 40hodinová výdrž na baterie je prostě nádhera. Pravda, takovou výdrž mám jen kvůli vypnutému displeji, ale i celý den se zapnutým displejem a promítáním ven je něco, co jsem prostě na Intelu neměl. Rychlost je také o dost větší, i když slibovaného několikanásobku rychlosti oproti Intelu nedosáhnou, protože mám stále spuštěný odečítač obrazovky. Navíc na macOS 13 nefunguje můj oblíbený hlas Eliška od AssistiveWare, jsem tedy odkázán na hlasy Zuzana a Iveta a poslouchat tyhle hlasy

V předchozí kapitole jsem vychvaloval absenci větráků. No to je pro mě zároveň ale velký problém. Můj předchozí MacBook spustil větráky i jen když jsem se na něj křivě podíval a aplikace na regulaci otáček tak byla neoddělitelnou součástí systému. Jenže tenhle nový s M1 prostě nevydává zvuk a tak někdy nevím, jestli žije, nebo ne. Tohle zase trápí jen nás nevidomé, ale dost často to dokáže potrápít. A vzhledem k tomu, že dokud nenaběhne alespoň část systému, tak se mnou MacBook nemluví (a iko-nický zvuk také hraje jen někdy), sem tam je to dost otravné.

Druhou věcí je ona výdrž na baterie. Při běžné práci je to naprostá krása, prostě i několik dnů nemusím MacBook nabíjet. I když mám na něm bezdrátové nabíjení a znamená to jen ho vytáhnout z batohu a položit na podložku, je fajn se o to zase tolik nestarat. Důvodem je právě platforma ARM, která prostě „nežere“. Ta pravá sranda ale

Jsou věci, ze kterých jsem naprosto nadšený. Skoro 40hodinová výdrž na baterie je prostě nádhera. Rychlost je také o dost větší, i když slibovaného několikanásobku rychlosti oproti Intelu nedosáhnou.

celý den prostě nechcete. Na Windows jsem přitom měl i mezi českými hlasy dost na výběr a mohl to libovolně dle nálady střídát.

Naprostou bombou jsou pak aplikace pro iPad běžící na Macu. Co si budeme povídat, spousta aplikací prostě pro Mac buď není, anebo je naprosto nepoužitelná (jen otevřít webovou verzi v okně a vydávat to za plnohodnotnou aplikaci prostě nestačí) a tak jsem nadšený z toho, že mi na Macu běží většina mých oblíbených aplikací z iPadu. Trochu naštvaný jsem z toho, že vývojáři mohou zakázat spuštění mobilní aplikace na Macu, a pak ani side-loading rekompilací IPA aplikace nepomůže. To je zejména pro jinak nepřístupné aplikace velký problém. Nicméně obecně jsem z téhle možnosti nadšený. Nemusím si tak brát iPad a MacBook najednou jen proto, že někde v iPadu nemám aplikaci.

A další suprová věc je pasivní chlazení. Zvuk větráků je prostě otravný a i když já ho řešil odhlučněním u AirPods Max, manželka snažící se v jednu ráno vedle mě spát, z mých větráků moc nadšená nebyla.

PÁR NEGATIVNÍCH VĚCÍ SE NAJDE

Ale abych jen nechválil, narážím už i na věci, které mi zase takovou radost nedělají. Asi se shodneme na tom, že všechny následující věci jsou očekávané a vlastně správné, ale i tak se o nich chci zmínit.

začne, když ke svému MacBooku cokoliv připojím. Ať už jde o externí monitor, kde žravost baterky tak nějak očekáváte, anebo jen o externí SSD či flashku, z úsporného nenáročného stroje se díky jakémukoliv zařízení stane nenasytná bestie a baterka skoro mizí před očima. Na to si fakt musím dát pozor. Neměl bych problém s notebookem odjet na víkend a nevzít si s sebou nabíječku. Ale pokud si vezmu SSD nebo, nedej bože, externí HDD, vzít si nabíječku je prostě nutnost. Člověk si rychle zvykne na nezávislost na zásuvce a tohle to celé trochu kazí.

CO TĚ NEZABIJE, TO TĚ POSÍLÍ

Závěrem snad jen konstatování, že i tahle neočekávaná nutnost přechodu mi v leccem pomohla. Donutila mě se rychle naučit postupy, které jsem na Macu nedělal s klasickým důvodem, že až bude někdy čas, tak se to naučím, a dost mi to usnadnilo a sjednotilo práci. Od té doby se vyřešily i moje problémy s Windows, a tak teď mám zase na výběr. Ale díky nucenému a okamžitému přechodu na M1 bez možnosti alternativy jsem začal používat aplikace, které jsem dosud ignoroval.

Takže, závěrem, i přes drobné věci, u kterých si budu muset ještě zvykat, můj nový MacBook M1, co mi sehnala manželka, je prostě super a už se nikdy nechci vrátit k Intelu.

| BeReal

Recenze ■ Jan Netolička

TikTok už se delší dobu těší (nejen) mezi mladší generací daleko větší popularitě než Facebook, ale ani on není neporazitelný, jak dokazují poslední týdny a měsíce. A zde je důkaz – v žebříčcích nejstahovanějších aplikací ho i v Česku překonala nenápadná sociální síť BeReal, která je založena na zcela odlišném principu.

Sociální sítě nejsou projekcí reality, nýbrž umělých životů založených na filtrech. Nejen mladší generace tak může upadat do depresí z dokonalého života influencerů, zatímco oni se hádají s rodiči.

Tato problematika se ve světě řeší čím dál intenzivněji, a právě díky tomu vznikla nová francouzská sociální síť BeReal, která by měla ukazovat skutečný život bez filtrů či retuší ve Photoshopu.

BeReal existuje od roku 2019 a od té doby byla podle údajů společnosti Apptopia nainstalována na zhruba 7,5 milionu zařízení. V porovnání s ostatními sítěmi to není až tolik, jenže velká část těchto instalací proběhla během letoška – síť od začátku roku vyrostla o 315 %.

Aktuálně je dokonce v Česku na iOS stahovanější než zmíněný TikTok, Netflix, Instagram nebo YouTube. V Americe je rozmach ještě větší, o čemž se můžete přesvědčit třeba v tweetu Elona Muska.

KONEC MINDRÁKŮ Z INSTAGRAMU

Sociální sítě jsou již odjakživa ukázkou všeho dokonalého. Úžasné dovolené, zamilované páry, lifestyle a mnoho dalšího. Všichni víme, že skutečnost je však jiná a ne tak růžová.

BeReal zaujala právě tím, že je úplně jiná než ostatní dostupné sociální sítě. Spoléhá na to, že

uživatelé jsou znechuceni umělým světem a životem influencerů na Instagramu.

Lidé začínají otevřeně mluvit o tom, že falešný svět plný filtrů jim psychicky nedělá dobře, právě díky tomu vznikla nová sociální síť.

JAK TO FUNGUJE?

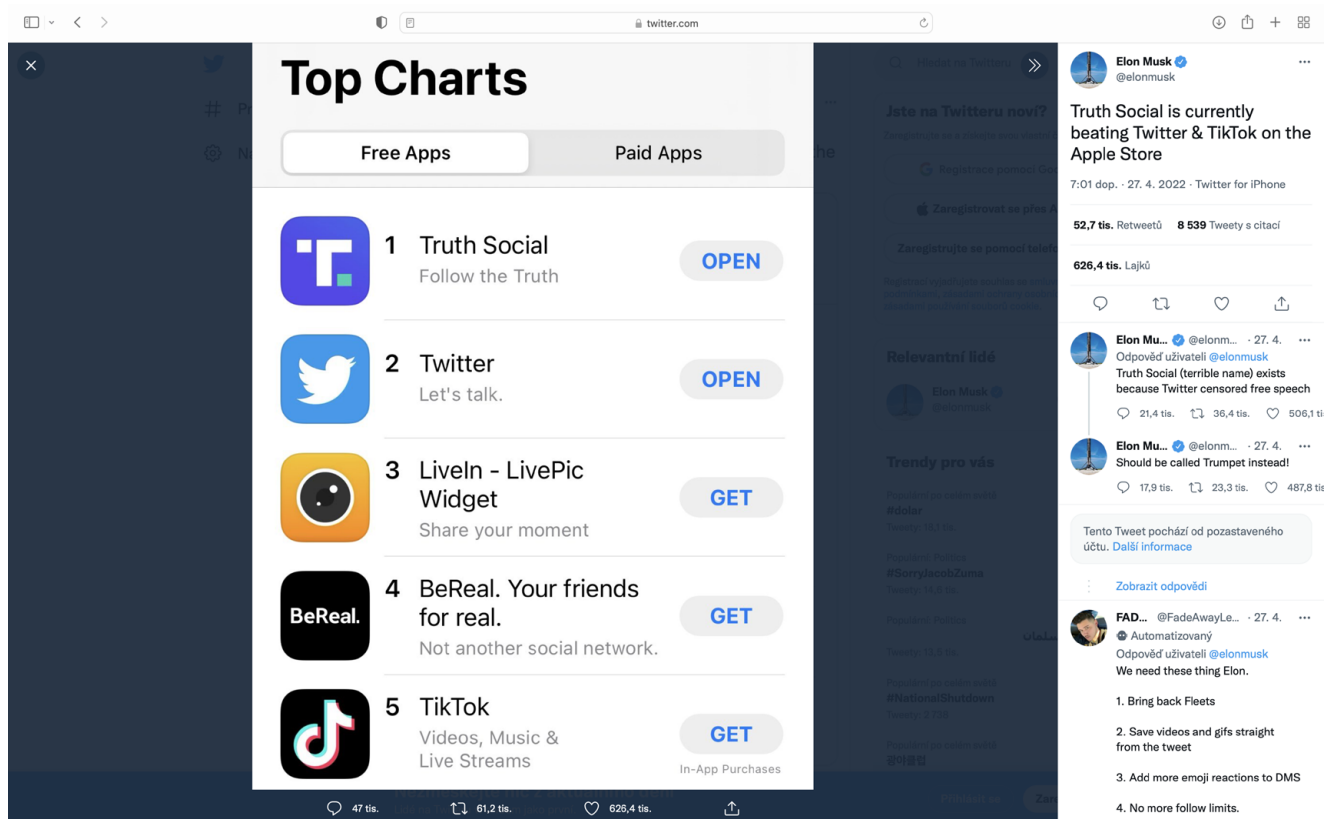
Aplikace je založena na velmi originálním principu. Každý den je uživatel v předem neznámém čase vyzván, aby skrze aplikaci pořídil do dvou minut fotografii zachycující jeho aktuální aktivitu.

Pokud se vám pořízené fotografie na první pokus nepodaří, můžete je přefotit, avšak je zde jeden háček. BeReal ostatním uživatelům u snímku ukáže, kolikrát jste fotografie přefocovali – tedy mírně podváděli. Když nařízený čas nestihnete, nic se nestane, ale opět bude u příspěvků uvedeno, že máte zpoždění.

Sociální síť BeReal po vás chce jen dvě minuty denně, kdy vám umožní poslat fotografie sebe sama a svého okolí. Musíte však trpělivě čekat na notifikaci.

NESDÍLÍŠ, NEVIDÍŠ

V případě, že jeden den sdílení úplně vynecháte, také se nic neděje. Jen si v tu dobu nebudete moci prohlédnout fotky ostatních přátel. Uživatele

si můžete přidávat podobně jako na Instagramu, vyhledávání funguje podle uživatelských jmen. Ale pozor, všichni, koho máte v okruhu přátel, o vašich fotografiích budou dostávat push notifikace, pokud si funkci nevypnete. Příspěvky se dají nastavit buď veřejné, kdy je budou moci vyhledat i neznámí lidé, nebo jako přístupné jen vybraným osobám.

A to je vše. Texty či videa budete na BeReal hledat těžko, vše se točí kolem neupravených selfie z konkrétního momentu. Další funkce zřejmě přijdou časem s tím, jak se síť rozšíří. Tvůrci to nevyklučují. Celý projekt má slibně našlápnuto, ovšem také ho může potkat stejný osud jako Clubhouse, který si nainstalovaly miliony lidí, aby ho za pár týdnů opět přestaly používat.

JAK SE PŘIHLÁSIT?

Po stažení stačí v aplikaci vyplnit jméno, vybrat si přezdívku a přidat telefonní číslo, podle kterých se

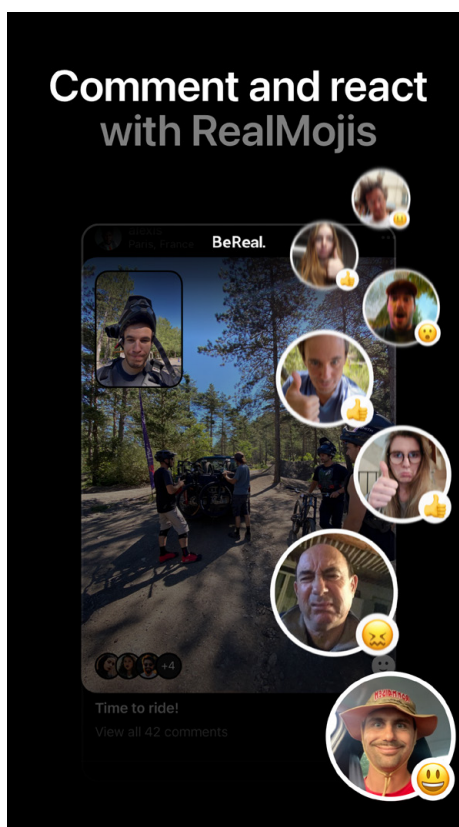
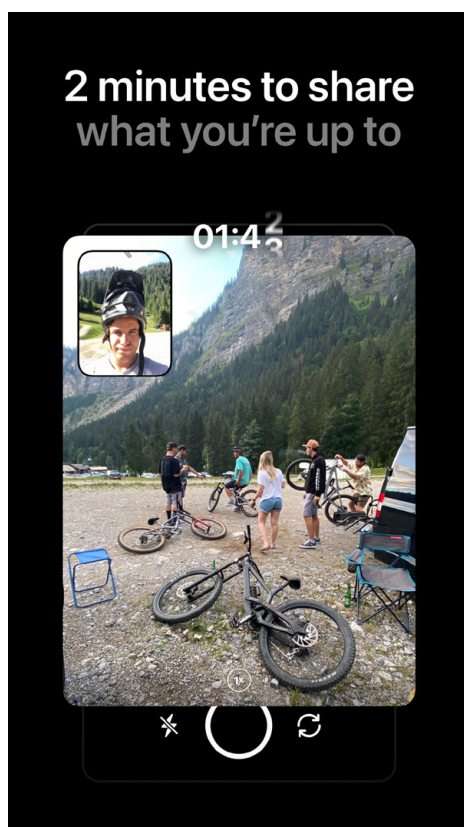
vám nabídnou známí, kteří již aplikaci používají. Stačí však první fotka do globálního feedu, a za dvě minuty nám přistávají dvě žádosti o přátelství.

Ostatní uživatele si můžete jinak vyhledat z globálního feedu, který se hemží „nudnými“ posty cestujících osob v metru, vlaku či letadle, popř. turistů nebo lidí, kteří právě vstali z postele a na fotce mají neuklizený pokoj, či dokonce právě sedí u počítače nebo na WC (samozřejmě bez detailů, které byste rozhodně nechtěli vidět). Inu, přesně to jsou zcela běžné situace, které vám na Instagramu nikdo neukáže, a právě v tom je krása sociální sítě BeReal. Nemusíte na ní „viset“ celý den, a když ji otevřete, neukazuje nic jiného než nijak nepřikrášlenou realitu všedních dní. Dvakrát denně ji zřejmě neotevřete...

LAJKY TROCHU JINAK

Na fotky ostatních uživatelů můžete reagovat prostřednictvím RealMojis. Zapomeňte

Lidé začínají otevřeně mluvit o tom, že falešný svět plný filtrů jim psychicky nedělá dobře, právě díky tomu vznikla nová sociální síť.

Sociální síť BeReal po vás chce jen dvě minuty denně, kdy vám umožní poslat fotografie sebe sama a svého okolí. Musíte však trpělivě čekat na notifikaci.

na generické ikonky palce, srdíčka nebo úsměvu. Tyto emoji sice využít můžete, ale až poté, co si do aplikace nahrajete jejich personalizovanou podobu. Pokud chcete použít např. palec nahoru, nejprve musíte na selfie kamerku ukázat váš palec nahoru, stejně je to i s dalšími emoji. Jednou vytvořené RealMojí lze následně samozřejmě editovat, celkově jich máte k dispozici 5, popřípadě můžete odeslat aktuální reakci – Instant RealMojí.

OSOBNÍ DATA

I na BeReal není vše tak růžové, aneb nějak se vydělavat musí. Jedním z hlavních strachů je shromažďování informací o každodenní rutině jednotlivých uživatelů, díky nimž by se dal následně vytvořit falešný profil s osobními daty. V podmínkách používání aplikace je sice uvedeno, že nepřeprodává údaje uživatelů třetím stranám, ale pokud by se

tyto zásady změnil, mohlo by to otevřít dveře problémům s ochranou soukromí, od cílené reklamy až po sledování.

ZÁVĚR

První pocity, které z aplikace mám, mi připomínají Clubhouse – nová sociální síť, která funguje na jiném principu, a jsou z ní všichni nadšení. Znova se můžeme setkat s titulky, které říkají, že má Meta utrum a že tu máme síť budoucnosti. Upřímně, kdybych se měl vsadit či spekulovat, nedávám aplikaci z dlouhodobého hlediska delší životnost než Clubhouse. Lidi jsou zkrátka již zvyklí na dokonalé Instagramové životy a nemyslím si, že to budou chtít zaměnit za reálné, nudné životy ostatních. Aplikace může být prvních pár dnů zajímavá, ale i já cítím, že mě po pár dnech přestává bavit.

**Test Centre
Entrance**

Je betatestování dobrý nápad?

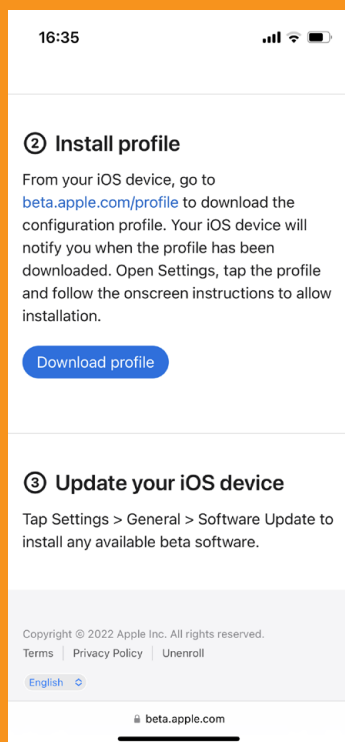
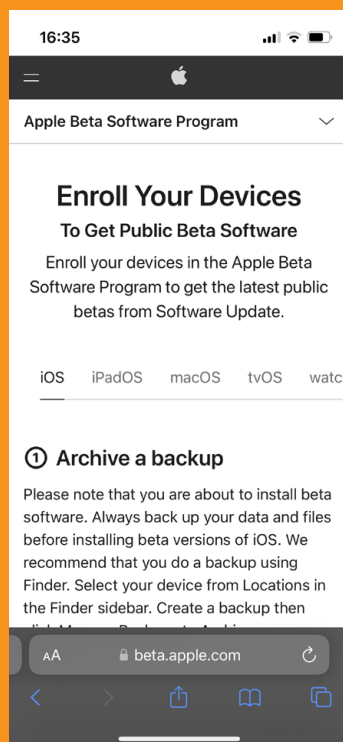
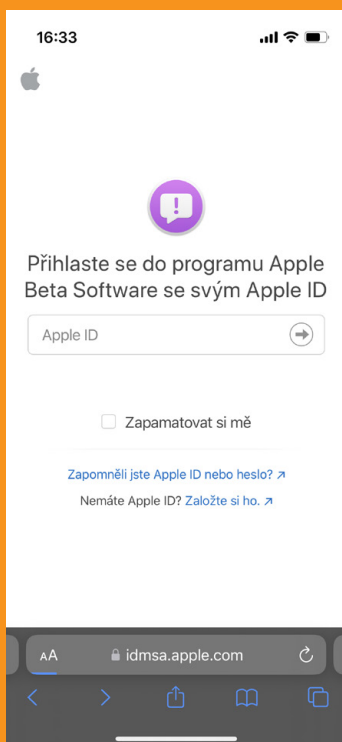
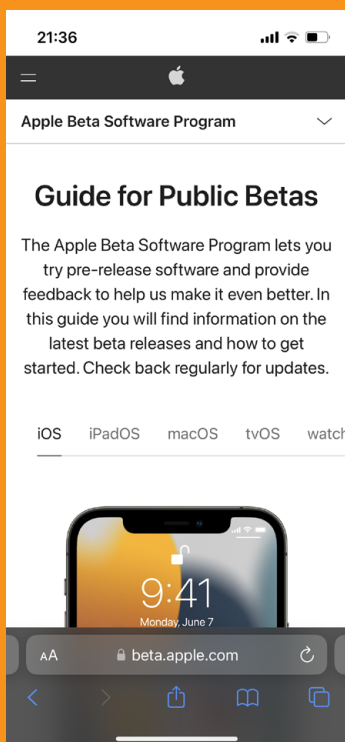
Návod ■ Jakub Dressler

WWDC a s ní spojené testování betaverzí někoho nechává zcela chladným. Vývojáři a bloggeři jsou mezi prvními, kdo se k betaverzím dostanou, a my se nedočkavě těšíme na každý nový poznatek, o kterém Apple na své prezentaci nemluvil. Po pár týdnech Apple umožní testovat i uživatelům. Dnes se podíváme na to, jak můžete testovat, jaká úskalí s betaverzemi souvisí a jak případně betaverzi odinstalovat.

Beta není hračka? Pokud si teď říkáte, o čem to tady vlastně mluvím, tak se vám pokusím vysvětlit, co betatestování je. Prvoplánovým účelem betatestování je poskytnout všechny nástroje a hlavně čas vývojářům aplikací, aby přizpůsobili svoje aplikace pro oficiální vydání nových operačních systémů od Apple. To je zpravidla na podzim každého roku. Dalším účelem je, aby uživatelé testující danou verzi OS pomohli najít chyby systému a nahlásili je Apple. Ten ale poskytuje možnost testování i „obyčejným“ lidem, jako jste vy nebo já. Vývojáři mají přístup k testování ještě během týdenní vývojářské konference, my si musíme chvíli počkat. Samozřejmě nemusíte čekat na takzvanou „public beta“ a můžete si nainstalovat vývojářský profil z internetu a začít testovat přes něj. To bych vám ale rozhodně nedoporučoval. V tomto článku se budu věnovat pouze oficiálnímu betatestování poskytovanému společností Apple přímo vám, bez vývojářského účtu. To je totiž nejbezpečnější způsob, jak otestovat novinky z WWCD. I když se pro nás nadšence do technologií stala beta jakousi hračkou, může jít o věc, která může pořádně znepríjemnit život.

REDAKCE IPURE VARUJE...

Beta, tedy nedokončená a nevytříštěná verze operačního systému, je často nestabilní, může znatelně

ovlivňovat výdrž baterie a může vás připravit o některé aplikace, které denně využíváte. Zpravidla bankovní aplikace, které potřebují zajistit svým uživatelům co největší míru zabezpečení, na betaverzi systému nefungují. Banky prostě nechtějí riskovat to, že se chybou systému něco stane s penězi klientů. Může se také stát, že přijdete o veškerá data v telefonu. Proto není moudré si beta verzi iOS, watchOS, iPadOS nebo macOS instalovat na hlavní zařízení. Systém někdy zamrzne, z ničeho nic ukončí aplikaci nebo nedodává relevantní informace aplikaci. Musíme neustále pamatovat, že betaverze systému tady není proto, abychom mohli frajeřit před kolegy, že máme něco, co oni ne, ale je tady od toho, aby se „vychytaly mouchy“ systému, aby Apple mohl co nejlépe doladit systém a aby lidé na podzim nemuseli řešit žádné problémy spojené s novou verzí OS. Když se rozhodnete, že si ji nainstalujete, rozhodně si zařízení předem zálohujte. Tak přijdete jen o data nashromážděná po instalaci betaverze.

REDAKCE iPURE VARUJE: NA BETATESTOVÁNÍ MŮŽE VZNIKOUT ZÁVISLOST!

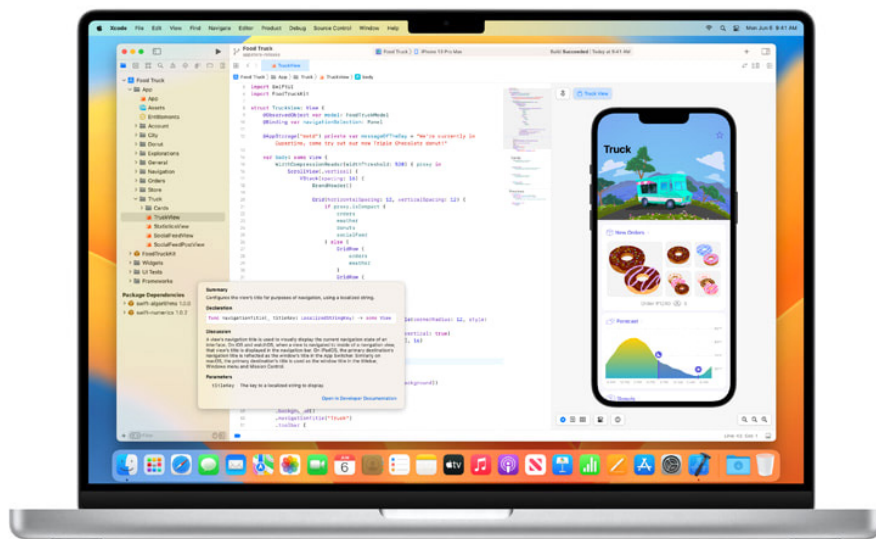
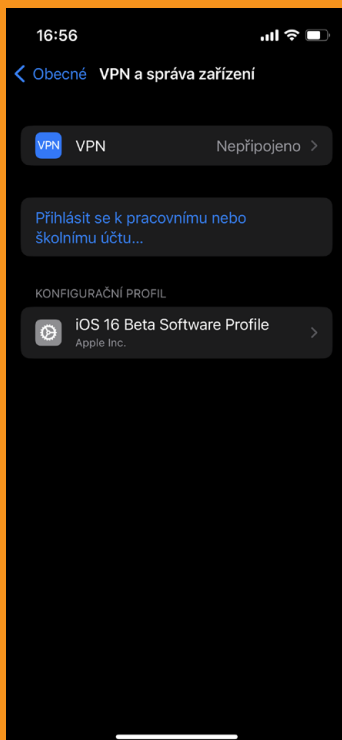
JAK NA TO?

Jak jsem psal na začátku svého článku, chci se věnovat pouze oficiálnímu betatestování. Takže budeme mluvit hlavně o stránce beta.apple.com,

která bude ústřední pro celou naši problematiku. Stránka není v češtině, ale i s průměrnou znalostí angličtiny si se vším hravě poradíte. Hned na začátku uvidíte Průvodce veřejným testováním. Můžete si přečíst informace o jakémkoli z operačních systémů. Nás ale zajímá to, jak se můžeme zapojit do APPLE BETA SOFTWARE PROGRAM. Najděte si odstavec GET STARTED a klikněte na odkaz k registraci vašeho zařízení. Otevře se vám stránka, kde vás Apple upozorňuje na důležitost zálohy vašeho zařízení. Bod 2 se věnuje instalaci profilu. Klikněte na STÁHNOUT PROFIL. Odsouhlaste, že opravdu chcete stáhnout tento profil, a pak si jen zkontrolujte v NASTAVENÍ, že se vám profil nainstaloval správně. Jděte do NASTAVENÍ – OBECNÉ – VPN A SPRÁVA ZAŘÍZENÍ. Tam by měl být zapsaný profil pro betatestování. No a potom si stačí stáhnout novou verzi OS klasickou cestou, tak jak to všichni dobře známe.

„MUSÍME SE ROZEJÍT...“

Není to tebou, ale mnou. V životě to často bývá pravda, u betaverze to ale tak nemusí být. Stává se to, že vaše zařízení nefunguje tak, jak byste si představovali, a proto se chcete vrátit na původní verzi OS, která je stabilnější. Když jsem v roce 2016 poprvé testoval nový iOS a telefon se mi

z ničeho nic vypínal, rozhodl jsem se, že zavolám na podporu Apple. Sledně jsem objasnil můj problém a ta mi poradila jen jedno – odinstalovat profil Beta Software Programu a vrátit se na původní verzi iOS. Ale jak? Cesta je stejná jako když jsme si kontrolovali, jestli jsme si správně nainstalovali profil: NASTAVENÍ – OBECNÉ – VPN A SPRÁVA ZAŘÍZENÍ. Tam najdete KONFIGURAČNÍ PROFIL. Klikněte na profil a zvolte možnost ODSTRANIT PROFIL. Pak jen musíte počkat, až vám iPhone nebo iPad nabídne instalaci původní ostré verze systému. Pokud nechcete čekat, budete muset telefon smazat a obnovit ze zálohy, která ale byla vytvořena poslední ostrou verzí systému. Záloha vytvořená betou iOS není kompatibilní se staršími verzemi iOS.

Není to tedy žádná legrace. Postup nainstalování nebo odinstalování je sice jednoduchý, ale přijít o data nemusí být vždy příjemné. Můžete přijít o fotky, poznámky nebo soubory. Obnovení ze zálohy vám může také zabrat několik hodin života. Jen si vzpomeňte na to, když jste si naposledy dělali generální úklid v iPhone, vše smazali, telefon obnovili do továrního nastavení a vše nainstalovali znovu. Já mám pravidelně největší problémy s bankovními aplikacemi, protože si ta složitá hesla a postupy nepamatují. Proto je

Není to žádná legrace. Postup nainstalování nebo odinstalování je jednoduchý, ale přijít o data nemusí být vždy příjemné. Můžete přijít o fotky, poznámky nebo soubory.

dobré se nejdříve pořádně zamyslet nad tím, jestli opravdu chci využívat Beta Software Program. A pokud nemáte dvě zařízení, jedno na testování a jedno na běžné užívání, tak bych se zamyslel i nad tím, jestli v tom zařízení mám data, o která nechci přijít. Takové Apple Watch, když se působením beta verze „kousnou“, to je problém! Apple Watch nemají žádný port, díky kterému se připojíte k počítači a jednoduše problém vyřešíte. Musíte do oficiálního servisu a tam problém řešit. Takže ano, beta není hračka, a ano, může být nebezpečná. Ale ať vás tady jen nestraším, Apple za ty roky má vše v malíčku a takové hrůzné scénáře už asi nejsou aktuální. Přesto se to stát může. Takže pokud se bojíte, tak si prostě počkejte na podzim. Jistota je jistota.

NEXT

